

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobce: **Mgr. Ing. K. F.**
zastoupený advokátem Mgr. Pavlem Černým
sídlem Údolní 33, Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor územního plánování a
stavebního řádu**
sídlem Žerotínovo nám. 3, Brno

za účasti: 1) Česká telekomunikační infrastruktura, a.s.
sídlem Olšanská 2681/6, Praha 3
2) E.ON Česká republika, s.r.o.
sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, České Budějovice 7

- o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 1. 2018, č. j. JMK 274/2018

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 1. 2018, č. j. JMK 274/2018 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Rozhodnutí Městského úřadu Kuřim, odbor stavební a životního prostředí ze dne 19. 7. 2017, č. j. MK/11796/17/OSŽP se zrušuje.

- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám jeho právního zástupce Mgr. Pavla Černého, advokáta.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Včas podaným návrhem na zahájení řízení ze dne 12. 1. 2018 se navrhovatel domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného specifikovaného ve výroku pod bodem I. tohoto rozsudku, jenž zamítl odvolání proti předchozímu prvostupňovému správnímu rozhodnutí Městského úřadu Kuřim, odboru stavebního a životního prostředí, jak je označeno ve výroku pod bodem II. tohoto rozsudku. Prvostupňovým správním rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o vydání společného rozhodnutí na stavbu rodinného domu L. (dále jen „stavba“) na pozemcích p. č. x, x, x, x a x v k. ú. L. Důvodem, proč prvostupňový správní orgán žádost o vydání společného rozhodnutí na stavbu rodinného domu zamítl, byla skutečnost, že v průběhu předmětného správního řízení vydalo Zastupitelstvo obce L. dne 24. 4. 2017 Územní plán L., jenž nabyl účinnosti dne 11. 5. 2017, přičemž žalobcem navrhovaný záměr není s touto schválenou územně plánovací dokumentací v souladu – pozemky p. č. x, x, x v k. ú. L. se nachází ve stabilizované ploše pro rodinnou rekreaci „RI“, pro kterou je mj. přípustné funkční využití – výstavba nových objektů do 64 m² celkově zastavěné plochy (hlavní stavba). Pro stavbu rodinných domů jsou v Územním plánu L. vymezeny plochy bydlení v rodinných domech – venkovské „BV“, přičemž navržená stavba svým účelem užívání nepatří do předmětné plochy RI. Zastavěná plocha navržené stavby rodinného domu činí 149 m² a i kdyby byla určena pro rodinnou rekreaci, nevyhovovala by regulativům územního plánu L., neboť výrazně překračuje povolenou plochu 64 m². Uvedená skutečnost bránila vydání územního rozhodnutí i stavebního povolení. Žalovaný v následném odvolacím rozhodnutí přisvědčil důvodům a správnosti, pro které prvostupňový správní orgán žádost žalobce o vydání společného rozhodnutí na stavbu rodinného domu zamítl.
2. Společně s předmětnou žalobou žalobce podal návrh, jímž se domáhal zrušení části opatření obecné povahy – Územního plánu L., vydaného usnesením Zastupitelstva obce L. dne 24. 4. 2017, č. 17/4, a to v části vymezující plochy staveb pro rodinnou rekreaci – RI na pozemcích p. č. x, x a x v k. ú. L. Uvedenému návrhu Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 11. 4. 2018, č. j. 64A 1/2018 – 61 přisvědčil a výrokem pod bodem I. tohoto rozsudku zrušil opatření obecné povahy – Územní plán L., vydané usnesením Zastupitelstva obce L. ze dne 24. 4. 2017, č. j. 17/4 v části vymezující plochy staveb pro rodinnou rekreaci – RI na pozemcích p. č. x, x a x v k. ú. L. dnem účinnosti Územního plánu L., tedy dnem 11. 5. 2017.

II. Obsah žaloby

3. V rámci žalobního návrhu žalobce poukázal na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2016, č. j. 5 As 194/2014 – 36 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2017, č. j. 3 As 157/2016 – 63. Pokud je opatření obecné povahy nebo jeho část soudem zrušeno ke dni, který předchází vydání napadeného rozhodnutí, může tato skutečnost být důvodem pro zrušení „navazujícího“ správního

aktu (rozhodnutí). Napadená správní rozhodnutí jsou vystavena takřka výlučně s odkazem na napadenou část Územního plánu L., z něž stavební úřad i žalovaný dovodili rozpor záměru žalobce s Územním plánem L. a došli k závěru, že žádost navrhovatele o vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení musí být z toho důvodu zamítnuta. Žalobce dále namítal, že v doplnění svého odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu uvedl, že s ohledem na skutečnost, že na pozemku p. č. x v k. ú. L. stál původní objekt pro rodinnou rekreaci, přičemž záměrem žalobce bylo tento objekt rekonstruovat a využívat jako stavbu pro rodinnou rekreaci a vzhledem k tomu, že regulativy Územního plánu L. pro plochy RI – stavby pro rodinnou rekreaci umožňují rekonstrukci a dostavbu stávajících objektů do velikosti stávající zastavěné plochy a celkové zastavení pozemku maximálně 10 %, přičemž funkční celek pozemku žalobce má rozlohu cca 2 300 m², je navržená stavba v souladu s platným a účinným Územním plánem L. Žalovaný v napadeném rozhodnutí odvolací námitku žalobce vyhodnotil jako nedůvodnou, přičemž takovéto vypořádání námítka považuje žalobce za odporující ust. § 37 odst. 1 větě druhé, ve spojení s ust. § 45 odst. 4 a § 37 odst. 3 správního řádu. Jestliže žalobce v doplnění svého odvolání výslovně uvedl, že hodlá stavbu užívat pro rodinnou rekreaci a zároveň se domáhal jejího souladu s podmínkami Územního plánu L., přičemž v tomto směru uváděl konkrétní argumentaci týkající se jednotlivých regulativů, měl žalovaný vyhodnotit toto podání rovněž jako změnu (omezení) původní žádosti o společné území rozhodnutí a stavební povolení. Protože v tomto směru zřejmě podání neobsahovalo všechny náležitosti, aby z něj bylo jasné, jak konkrétně žalobce svou žádost změnil, měl jej žalovaný podle § 37 odst. 3 správního řádu vyzvat, aby své podání doplnil a stanovit mu k tomu přiměřenou lhůtu. Žalovaný tak neučinil a bez dalšího odvolání žalobce zamítl.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

4. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že stavební úřad správně posuzoval záměr podle Územního plánu L. platného v době vydání rozhodnutí, neboť pro rozhodování správního orgánu prvního stupně je rozhodující skutkový a právní stav v době vydání rozhodnutí, nikoliv v době zahájení řízení. Podle ust. § 43 odst. 5 stavebního zákona je územní plán závazný pro rozhodování v území, zejména pro vydávání územních rozhodnutí. Na tato ustanovení navazují ust. § 90 písm. a) a § 92 odst. 2 stavebního zákona, které stanoví, že pokud záměr není v souladu s územně plánovací dokumentací, stavební úřad žádost o vydání územního rozhodnutí zamítne. Jelikož žalobcův záměr odporoval Územnímu plánu L., nezbylo než takovou žádost zamítnout. Dále žalovaný uvedl, že z obsahu projednávané žádosti a k ní přiložené dokumentace bylo patrné, co žalobce žádá a čeho se domáhá, tj. projednání záměru výstavby nového rodinného domu. Účastník řízení může požádat o povolení změny obsahu podání, nicméně pouze do vydání rozhodnutí. Procesní stav věci, tj. že prvostupňové řízení již bylo ukončeno meritorním rozhodnutím, stejně jako skutečnost, že žalovaný je odvolacím orgánem a není příslušný prvostupňově rozhodovat, neumožnil jiný přístup žalovaného. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.

IV. Posouzení věci krajským soudem

5. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.) a jedná se o žalobu přípustnou (zejména § 65, 68 a 70 s.ř.s.).

6. Soud o věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění podmínek vyplývajících z ust. § 51 s.ř.s.
7. Jak bylo shora již uvedeno, Krajský soud v Brně zrušil rozsudkem ze dne 11. 4. 2018, č. j. 64A 1/2018 – 61 opatření obecné povahy – Územní plán L., vydané usnesením Zastupitelstva obce L. ze dne 24. 4. 2017, č. 17/4, a to v části vymezující plochy staveb pro rodinnou rekreaci – RI na pozemcích p. č. x, x a x v k. ú. L., a to dnem účinnosti Územního plánu L., tedy dnem 11. 5. 2017.
8. Pro posouzení věci jsou rozhodná následující ustanovení zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném pro projednávanou věc.
9. Podle ust. § 90 odst. 1 písm. a) stavebního zákona platí, že v územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací.
10. Podle ust. § 2 odst. 1 písm. n) stavebního zákona platí, že územně plánovací dokumentací se rozumí 1) zásady územního rozvoje, 2) územní plán a 3) regulační plán.
11. Při rozhodování o předmětné žádosti žalobce o vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení byl žalovaný správní orgán prvního stupně vázán platnou územně plánovací dokumentací k datu vydání správních rozhodnutí (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2011, č. j. 1 As 24/2011 – 79). V rozsudku ze dne 13. 3. 2014, č. j. 1 As 106/2012 – 46 Nejvyšší správní soud mj. uvedl:
[23] Jak vyplývá z výše uvedeného, územní plán je součástí územně plánovací dokumentace provádějící limity využití území, tzv. regulativy, které (inkorporovány do vyhlášky obce) jsou právně závazné a určují konkrétní využití území - jinak řečeno vymezují určené využití území, přípustné využití území a nepřípustné využití území. Nelze tedy než souhlasit s východiskem městského soudu, že územní plán je pro stavební úřad při posuzování staveb pevný a konečný regulativ, který se nemůže svévolně hodnotit a překračovat.
12. V rámci předmětného správního řízení bylo zjištěno, že navrhovaná stavba svým umístěním není souladná s nově schválenou územně plánovací dokumentací – Územním plánem L., vydaným Zastupitelstvem obce L. dne 24. 4. 2017, jenž nabyl účinnosti dne 11. 5. 2017. Podle tohoto územního plánu se nově pozemky, na nichž má být stavba umístěna – p. č. x, x a x v k. ú. L. nachází ve stabilizované ploše pro rodinnou rekreaci „RI“, pro kterou je mj. stanoveno jako přípustné funkční využití výstavba nových objektů do 64 m² celkově zastavěné plochy (hlavní stavba). Žalobcem navržená stavba překračovala svou zastavěnou plochou povolený rozměr nových objektů. Za uvedeného stavu jsou proto zcela legitimní úvahy jak prvostupňového správního orgánu, tak žalovaného vylíčené v žalobou napadených rozhodnutích.
13. Jak však již bylo řečeno, kromě předmětné žaloby podal žalobce návrh na zrušení citovaného územního plánu L., přičemž soud jeho návrhu vyhověl a zrušil územní plán v části vymezující plochy staveb pro rodinnou rekreaci – RI na pozemcích p. č. x, x a x v k. ú. L., a to dnem účinnosti Územního plánu L., tedy dnem 11. 5. 2017 (k tomu srov. závěry Nejvyššího správního soudu obsažené v jeho rozsudku ze dne 21. 6. 2017, č. j. 3 As 157/2016 – 63).
14. Citovaným rozsudkem Krajského soudu v Brně zanikl i podklad pro vydání rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobce prvostupňovým správním orgánem i pro vydání žalobou napadeného odvolacího rozhodnutí žalovaného, přičemž obě dvě rozhodnutí zamítly

žádost žalobce především s odkazem na nesoulad navrhovaného záměru se soudem zrušenou částí Územního plánu L. Soud proto přistoupil ke zrušení jak prvostupňového správního rozhodnutí, tak žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného, jak je vyjádřeno ve výrocích pod bodem I. a II. tohoto rozsudku. Soud tedy přisvědčil prvé žalobní námitce týkající se nutnosti za uvedeného stavu žalobou napadená správní rozhodnutí zrušit.

15. S ohledem na uvedený závěr se pro zjevnou nadbytečnost soud nezabýval zbývající uplatněnou žalobní námitkou směřující k tvrzenému nesprávnému vypořádání odvolací námitky žalobce týkající se souladu stavby se zrušenou částí Územního plánu L.

V. Náklady řízení

16. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto má vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč a dále v nákladech právního zastoupení v celkové výši 8 228 Kč podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). V daném případě se jedná o odměnu Mgr. Pavla Černého, advokáta, za zastupování žalobce v řízení před krajským soudem, a to za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a písemné podání soudu ve věci samé – sepis žaloby) podle § 7, 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu ve výši 6 200 Kč (2 x 3 100 Kč); dále o náhradu hotových výdajů ve výši 600 Kč (2 x 300 Kč). Vzhledem k tomu, že zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se částka odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů o částku 1 428 Kč odpovídající příslušné dani z přidané hodnoty. Celkem se jedná o částku 11 228 Kč. Ke splnění uvedené povinnosti byla žalovanému stanovena přiměřená lhůta.
17. Podle ust. § 60 odst. 5 s.ř.s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinností, které jí soud uložil. Z důvodu zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že osobám zúčastněným na řízení soud neuložil plnění žádných povinností a ani neshledal důvody zvláštního zřetele hodné, právo na náhradu nákladů jim nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 27. 6. 2018

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu

